

Dej mi jen pár kapek vína

Waldemar Matuška

Byla jednou píseň jedna,
perla C.K. kolonád.
V srpnu jako v půlce ledna
všude musela se zas a zase hrát.

Ta píseň rodem z Vídně
měla styl a měla sloh,
tak jí sám Franz Josef naslouchal vlídně,
když jí hrál pan Strauss či Kmoch.

V uších ta hudba zní
a s ní valčík secesní.
Dej mi jen pár kapek vína,
dál budou hrát jenom nám.

Tvá krajková krinolína
má obdiv pánů i dam.
Dej mi jen pár kapek vína,
náš je teď parket i sál.
Ta chvíle ať nám připomíná
éru, kdy valčík byl král.

Všechno časem jednou zplání
a ten valčík jakbysmet,
až se vrátil znenadáni
kolem roku devatenáctset.

Jenom změnil toaletu,
nová hudba, nový trend,
a šel plašit nudu do kabaretu,
kde se rodil dixieland.
Na mnoha scénách vířil prach
v rytmických synkopách.

Dej mi jen pár kapek vína,
dál budou hrát jenom nám.
Mám parket "Bé" na Chaplina
já bych tam rád nebyl sám.

Dej mi jen pár kapek vína,
dřív nežli tmou zčerná sál,
pan biletář pozhasíná,
zní valčík a Chaplin je král.

Jak se ten svět divně točí,
to vám ani nepovím.
Sejde z mysli, sejde z očí,
ale valčík je tu natruc příslovím.

Je starší, ale známý,
dělá dobře člověku,
a tak dodnes je tu mezi námi
v country-western obleku.
Spojil svou duši prastarou
s bendžem a kytarou.

Dej mi jen pár kapek vína,

dál budou hrát jenom nám.
Pojď, nebuď zlá v modrejch džínách,
jsi nejhezčí holka, co znám.

Dej mi jen pár kapek vína,
náš je teď parket i sál,
ať tříčtvrtní takt připomíná
tu éru, kdy valčík byl král.

Éru, kdy valčík byl král.